

REVISTA
DE LA
CÁMARA AGRÍCOLA OFICIAL
DEL
VALLÉS

Aquesta Revista se reparteix de franch entre tots els socis de la Cà-mara.

Pera els que no siguin socis, el preu de subscripció es de cinch pessetes l' any.

Se publica al menos una vegada al mes y sempre que la séva aparició si-gui convenient.

No té número fixo de planes.
Dels treballs firmats, no se'n fa so-lidaria la Revista.

Els originals no's retornen.
De totes les obres que's reben, se'n dona compte á judici de la Direc-ció.

Els anuncis, á preus convencio-nals.

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIO

Secció B.^o de la Cà-mara Agrícola Oficial del Vallés

GRANOLLERS

Ofertes y Demandes

Aquesta Revista contindrà la present Secció, al objecte de que tots els socis de la Càmera hi puguin posar anuncis de compra ó venda de productes agrícols, bestiar, fincas y tot lo referent á agricultura.

Pera anunciar en aquesta Secció, s'ha de ser soci de nostra Càmera; l'anunci per cada inserció, val á rahó de 15 céntims la ratlla.

Informes y encàrrechs, á la Secció 3.ª de la Càmera.

OFERTES

— Abasta olives. Se'n venen á la Càmera.

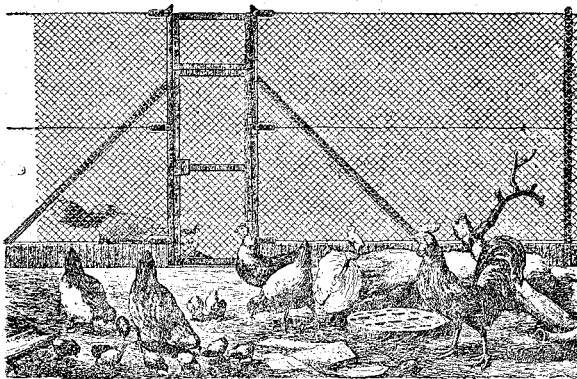
— Cavall pera tartana de 3 $\frac{1}{2}$ anys y de 7 $\frac{3}{4}$ pams d'alsada.

DEMANDES

— Lisol. Els que n necessitin en trobaran á la Càmera á 2'50 pessetes el pot d' un Kg.

*****

TALLER DE FUSTERIA
pera

Obres y Maquinaria
de

Benet Garrell

Carrer de 'n Sans, 20 y 27

TALLERS
GRANOLLERS

Enreixat de totes classes pera galliners, gavies de conills y vedats.—Espina artificial pera vinyats.—Granpinyons de tota classe.

Se construeixen á mida galliners, y gavies pera conills.

PREUS REDUHITS.

REVISTA

DE LA

CAMARA AGRÍCOLA OFICIAL

DEL VALLÈS

SUMARI: El Certamen Agrícol de Caldes.—Memoria llegida al Certamen de Caldes.—Federació Agrícola Catalana.—*Crònica.*—*Folletí.*

EL Certamen Agrícol de Caldes

El dia 15 del passat mes d'Octubre, segon de la Festa Major de Caldes de Montbuy, va ser pera dita vila, un dia de gran festa. Era degut a la nostra activa Delegació, que tantes proves dona d'activitat y de preocuparse del be del país.

Al dematí arrivaren els senyors de fora la vila que constituïen el Jurat del Certamen, y altres distingits forasters, essent rebuts per la Junta de la Delegació.

Al mitj dia, tots plegats ab les autoritats locals al cap, varen dinar al Establiment Llobet; havenhti en dit Establiment el conegut fabricant de licors de Barcelona D. Joan Parera, els obsequiá ab una copa de son acreditat licor «Dr. Robert.»

A la tarde a les tres se celebrá el Certamen.

La sala d'actes del Ateneu, s'omplí de persones de totes les classes socials; forasters, gent de la vila, moltes senyores y senyoretetes y mes que res, pagesos y senzills conreudors de les terres.

Al escenari hi prengueren lloch els senyors Rector, Alcalde y Jutge Municipal o siga els senyors Alemany, Pascual y Montserrat, el senyor Torras y Sayol, President de la Delegació y demés individus de la Junta; els del Jurat senyors Tobella, Dachs, Domenech, Boquet, Fages, Maspons, Ros y Xalabarder.

Ademés hi havia també els senyors Arús y Pelachs de Castellar, que tant se desvetllen per la propagació de l'associació agrícola en la nostra Comarca; Barguñó, Salas y Solá de la Cambra Agrícola de Sabadell; Font y Manxarell, de la Cambra Agrícola de Vich y altres significades persones.

Obert l'acte per el senyor Alcalde, el President del Jurat don Francisco X. Tobella, va pronunciar un discurs digne del honorable propulsor del moviment agrícola de la nostra terra.

Digué: Me trobo molt be en actes com él present que tan contribueixen al progrés rural de Catalunya. Pero mes quant se tracta d'un Certamen al istil d'aquest, en que 's reparteixen els premis d'una manera nova y mes racional que la acostumada. Fins ara els Certamens eren pera els homes de lletres; en el present hi poden tenir premis fins els que no saben d'escriure, els analfabets. Aixó está molt bé, perquè ells tenen moltes coses que ensenyarnos á no saltres, com així ens en hem pogut fer carrech els del Jurat, llegint els escrits, mal redactats si voleu, pero plens de veritat y sentint les explicacions orals que alguns ens han fet.

Aquest progrés agrícola que significa el present Certamen, es un dels ideals que componen la meva trilogía de quaranta anys com porto de treballar per la causa agrícola; el segon dels meus ideals, el constitueixen les reivindicacions catalanes y el tercer me 'l dona el trist privilegi de la edat: trenta anys endarrera era 'l Secretari obligat de totes les solemnitats agrícoles, perquè era'l mes jove dels organitzadors; ara me trobo President, lo qual prova una consideració personal que molt agraeixo.

Acabá 'l senyor Tobella fent una hermosa apologia de l' agricultura catalana.

El seu discurs fou escoltat ab gran interés y aplaudit ab ver entusiasm.

Don Avelí Xalabarder llegí la Memoria acostumada; pero aquesta Memoria constitueix un document molt notable, perquè además de contenir enlairades observacions de cullita propia, el senyor Xalabarder ha fet una arplega intel·ligent de tot quant s'ha dit ó s'ha escrit al Jurat obtant á diferents premis, lo qual avalora molt aquest trevall. Va ser molt aplaudit.

Els nostres lectors podrán llegir en LA REVISTA aquest important escrit del senyor Xalabarder.

Acte seguit se varen repartir els premis corresponents, essent rebuts ab aplaudiments cada una de les persones que anaven á recollirlos. Els seus noms queden publicats en el Veredict de del Jurat que varem donar á coneixe en el número passat.

Solament hem d'afegir que del tema del Foment de Sericicultura, resultaren afavorits ab el premi, don Ramon Sala y Corbera y ab accessits don Anton Soldevila y don Joseph M.ª Germá.

L'individu del Jurat don J. Maspons y Camarasa va pronunciar un discurs de gracies, que fou interromput sovint per entusiastes aplaudiments. Tingué adequades paraules pera cada un dels oferents de premis, autoritats locals y demés que contribuiren al esplendor de la festa, festa que, digué, es una prova mes de que no es veritat que Espanya sigui un país sense pols que per moments perdi la vida. En tot cas, la mort será á dalt, en les esferes del govern, pero no aquí, en les municipalitats redimides y en les colectivitats d'iniciativa privada, com la Delegació de Caldes.

Parlá el senyor Maspons de com se te de fer la regeneració, diguent que la festa que's celebrava ensenyava 'l camí seguidor. Hem fet el Certamen dels humils, voguémloshi els humils al costat nostre, que si d'ells es el Regne dels Cels, per ells hem de voler ja

aquí en la terra el premi á ses virtuts y á sos mérits. Unimnos tots y si un día, ab la inteligencia y el treball varem vencer el terrible flagell de la filoxera, demá vencerém un flagell molt més petit que son els mals homes, que solament tenen mes forsa que nosaltres, perquè nosaltres ho volém.

De tots els indrets de la sala, ne surtien encoratjadores manifestacions d'aquets virils accents del senyor Maspons.

Clogué la festa el Rnt. Dr don Joan Alemany, Rector de Caldes.

L'any passat, deya el Doctor Alemany, la Delegació cridá á noble lluita als intellectuals, als homes d'estudi; enguany ha cridat als homes modestos que practiquen virtuts á dintre la llar, que porten be les terres que menen. Es que la Delegació ve á ser com una casa pairal, en que tot s'aprofita, en que hi ha la mes gran varietat d'elements y de ocupacions de tots els factors de la vida de la casa.

Va descriure brillantment el doctor Alemany lo que es en aquest sentit una casa de pagés y acabá ab encertades consideracions sobre 'ls beneficis immensos que te de reportar la constancia en la obra empresa per la Delegació.

Apaybagats els aplausos tributats al Doctor Alemany, el senyor Alcalde declará terminada la festa, que deixá gratíssima impressió en el nombrós auditori.

Guanyadors de premis y oradors reberen moltes enhorabones, les que foren també ben entussiastes per la Junta de la Delegació y especialment per el seu digne President don Francisco de P. Torras y Sayol, principal organisador de la festa.

Memoria llegida al Certamen de Caldes

Aquesta Delegació, seguint encoratjada el camí que 's senyalá al constituirse, torna altra vegada á presentarse com ho feu en aytal diada del any passat, pera celebrar un segón Certamen, que encara que modest com tots els actes d'aquesta Delegació, tendeix també á propagar la cultura popular en general y particularment la de la desvalguda classe pagesa, perquè te 'l convenciment que sols multiplicant aquestos actes se logrará estimarla á fi de que arribi á posar en práctica les idees y procediments de cultiu que en ells se prediquen, únich modo d'avensar en el camí del progrés y arribar al benestar de la classe y consegüent prosperitat d'Espanya. Ho dihém aixís, perquè s'ha dit ja y repetit moltíssimes vegades que 'l pervindre d'Espanya está en la produccio agrícola y que 'l fonament y origen de totes les calamitats que sofreix, y d'una manera molt especial l'agricultura, es la falta de cultura de nostre poble y l'escepticisme de nostres pagesos. Aquestos principis han sigut regoneguts per tots els que porten y han portat la direcció del Estat y sembla que essent aixís venfen obligats á buscarhi y posarhi remey, pero desgraciadament no ho fan. Nostres governants viuen al dia, procuren tant sols per avuy; el dia de demá no vindrá per ells, será per altres y aixís cuiden sols d'obtindre bona recaudació sense mirar si ab aquesta s'emporten el poch blat que 'l rovell ha deixat y 'l poch ví que la filoxera ó el mildiu han respectat.

Ja que no podém contar, donchs, ab nostres governs pera lograr combatrer la causa de nostra ruina, procurém per nostra part fer tot lo possible pera evitarla. Com? Fent cultura, ensenyant continuament al treballador de la terra els diferents procediments de prepararla, els cuydados que cada cultiu requereix, les malalties que sofreixen les plantes y medis de combátrerles ab el mellor éxit, y en fi tot alló que tendeixi á fer bons conreuadors y millorar les cullites.

Aixís creyém nosaltres coadjuvar al fonament del edifici de la regeneració d'Espanya; aixís creyém *fer opinió*, comanda que feu el senyor Girona á les Cambres Agrícoles; aixís creyém avensar en el camí de portar la direcció política y económica del país, unica manera de lograr una bona administració, mare del benestar general.

L'any passat aquesta Delegació organisá un Certámen que si be era agrícola, era completament científich; aquest any es mes prácticich; tendeix principalment al estimul del verdader treballador de la terra, ja concedint premis al que en la lluita per l'existencia, esbocinant terrossos, obrint el solch de la vida ha perdut la salut y s'ha impossibilitat per sempre, ó be ha lograt sostenir ab sa suhor á sos pares.

vells ó á sos germans orfens; al que ab sos estudis y perseverencia millor ha criat un oliverar, una vinya ó fruyterar, combatent mes acertadament les malalties que 'ls aqueixen; al que millor sápigra preparar y hagi preparat el terrer pera sembrarlo, y en fi al que millor desenrotlli un tema, si be literari, prácticich també, puig que sa implantació crearia un nou ingrés á nostres agricultors dedicantse sas mullers y filles al cultiu de la cria del cuch de seda.

Per el cartell publicat, tots sabeu ja 'ls premis que aquesta Delegació ha conseguit y les digníssimes persones que constituïren el Jurat baix la presidencia del senyor en Francisco Xavier Tobellá, á qui el senyor Zulueta proclama justament «patriarca de l'agricultura». De la calificació que dit Jurat ha donat als aspirants, vaig á donávos-en compte cumplint la comanda que m' ha sigut feta.

Premi del Emm. Sr. Cardenal Casañas, Bisbe de Barcelona, consistent en 50 pessetes, «al pagés vehí de qualsevol dels pobles del Bisbat, que cumplint ab els seus debers relligiosos, observant exemplar conducta y essent un bon treballador, hagi tingut la desgracia d' inutilisarse temporal ó perpetuament pera el trevall á causa de malaltia ó accident á ell no imputable».

Han sigut varis els aspirants á n' aquest premi, havent el Jurat considerat com á mes mereixedor, al vehí d' aquesta Vila En Joseph Vila y Codina, que á mes de reunir les condicions que 's requereixen, te ja 64 anys, perdé un de sos fills en la darrera guerra de Cuba, y aixís com ell se troba impossibilitat pera 'l trevall, sa esposa está al llit afectada de malaltia.

En segon lloch, ha estimat digne al aspirant En Miquel Picañol y Puig, de la parroquia de Sant Feliu de Codines, que si no pot considerarse moli vell, se troba patint d' un tremolor nerviós que l' impossibilita de treballar; ferm cumplidor de sos debers relligiosos y socials, te sort de l' ajuda de un dels seus fills. Li ha sigut adjudicat un accessit de 25 pessetes.

Altre accessit se concedeix á n' En Juliá Roca y Sagués, viudo, d' aquesta parroquia, pagés de bona conducta y que no pot treballar per haberse trencat una cama.

Premi de la Exma. Diputació provincial de Barcelona, consistent en 50 pessetes «al pagés vehí de qualsevol poble de la provincia que hagi plantat mes arbres fruyters, que visquin en l' actualitat y els tingui mellor cuydats».

Ha sollicitat aquest premi En Dionís Morató y Carner, hisendat, president de la «Lliga de defensa del arbre fruyter de Moyá», qui te plantats en la carretera particular que rodeja la casa nomenada «La Moratona», com també en diferents camps y margenades de la dita propietat, 421 arbres fruyters de diferents menes, tots vius. La sollicitut ha vingut acompanyada d' un croquis de la dita carretera, dimensions y classes d' arbres plantats, fent constar que malgrat el continuat transit de vehins,

de carruatges y de forasters ja may ha sigut robada la fruyta, ni fet malbé cap arbre, deduhint d' aixó la possibilitat d' ésser arbrades les carreteres y camins públics ab arbres fruyters y recomanant á les associacions agrícoles que promoguin aytals plantacions y reclamin del Estat el cambi del arbrat actual per arbres fruyters, quals bons resultats han patentisat els ensaigs fets per el sollicitant. El Jurat acordá adjudicarli el premi.

Premi del Diputat á Corts per aquest Districte don Alexandre Me Pons, consistent en 50 pessetes «al treballador de la terra que verbalment ó per escrit, (essent preferit el que ho fassi de son puny y lletra) exposi millor les diferents operacions que requereix el cultiu de la olivera, ses malalties y manera de combatrerlas, demostrant que hagi comprovat les seves teories en sos oliverars».

Aquest premi ha sigut concedit á n' En Isidro Torras y Girbau, de Sant Esteve de Castellar, qui ha donat verbalment les explicacions que 'l tema senyala, comprovades per ésser practicades en son terror. Al cultivar les oliveres, diu, no 's poden castigar en treballarles massa á fons, perquè l' arrel pescadora sempre va á flor de terra y si 's trenca se 'n ressent; s' ha de treurer al istiu tota l' herba de sota les branques y no sembrarhi res may.

L' esporgar l' olivera, es una de les operacions mes principals y que mes cuydado requereix, y per aixó s' ha de tenir en compte que no vol ser escapsada, no mes ullada, sent molts els que creuen que al veurer una olivera plana de branques está molt bé y no deixa de tenir molts defectes.

Una altra de les operacions que requereix bastant cuydado, es la de recullir el fruit, que s' hauría de fer, no á cops de canya com se fa avuy, sino ab la ma per medi d' unes escales de poch pes, pera la part forana. Després de cullit el fruit la olivera queda debil y á fi de que tingui forsa per l' any següent, se fa un sot ó vall tot voltant de la soca ab cuydado de no tallar cap arrel grossa y se li descrosta la part que te dolenta per demunt y sota ó siga 'l *bolet*; fent aquesta operació també en tota la soca y branques. El sot ó vall s' adoba una vegada cada dos anys ab una carga d' adob animal á cada olivera y no fora mal posarhi també caparrós, tenintlo uns quants dies obert.

Es molt convenient també al istiu treurer la tanyada que posen y alguns secalls que sempre tenen, contribuint aixís á que tinguin les branques mes tendres, madura mes el fruit y no hi ha tant treball en l' esporgar.

Una de les plagues mes dolentes pera la olivera es el corch que s' en diu *riqué*, el qual es de varies classes, pero 'l que fa mes mal es el que 's posa á les branques mitjanas y es bastant gros; forada la pell y no 's veu; pero á no tardar molt, se fa una taca groga y es quant ab una destraleta ó un ganivet se trenca la pell tacada y

á sota s' hi troba 'l forat, sent facil allavors matarlo ab un tronquet. Contra aquest corch, no hi valen combinacions químiques: l' únich remey es matarlo.

La negror de l' olivera comensa á la tardor, posantse á sota la fulla un animalet que s' en diu llagasta que al principi no 's veu; pero va fentse gros, presentantse com una especie de closqueta clavada per sota la fulla y tronch de les rames, deixantles quasi be cubertes; ve á ser com la serpeteta del taronger y llimoner y es lo que dona la negror que fa caure 'l fullatje abans de temps, ocasionant la perdua de la cullita per l' any següent. Pera combatrer aquesta malura es convenient ruixar les oliveres ab una disolució de un dos per cent de petroli y mitja lliura de puntes de cigarro fetes bullir ab dos ó tres porrons d' aigua.

Está ademés subjecte l' olivera á tota altra classe de parásits que prenen gran increment en la primavera, y el remey que per aixó podria posarse en práctica fora fer una disolució de calcs sortint del forn y una part de caparrós, y ab aquesta aigua calenta mullar tota la soca y branques encrostades, una vegada pel mes de Novembre, una altra pel Febrer y una altra pel Mars y després treurer l'escorsa de les soques anant ab cuidado ab la pell tendre de sota l' escorsa. També fora bó ensolfatarles á la florida per la part del mildiu que está atropellant á tota classe d' arbres.

En resúm: deu treurers tot lo dolent de la soca y branques de l' olivera, deixantla ben neta tota ella; esporgarla cada any sense ferne massa; que quedi oberta de dintre ab les branques claretetes sense que n' hi faltin. Fentho aixís se poden tenir unes oliveres boniques y de profit.

Hem de fer esment d' una explicació escrita referent á aquest tema d' En Francisco Corderas y Viladevall, de Sant Feliu de Codines, rebuda publicat ja 'l Veredict, y que envía, segons diu, no per merit ni pretencions al premi, sino per el desitj de fer públich el seu procedir envers dits arbres y com á petita penyora de germanor y solidaritat agrícola de que tan necessitada está la classe pagesa. Referintse á les oliveres del terme d' aquella població y á lo que la experiencia recullida en oliverar propi li ha ensenyat, diu: Que aquesta classe d'arbres han de cavarse dues ó tres vegades l'any y esporgarlos á son temps també cada any, tocantlos ab moderació, may ab excés; que quedín sempre ab la branca que la forsa dels arbres aconsella; considerant fatal pel bon estat y salut de l' olivera, la indiscreció de recularlas quant no hi ha senyals ben evidents que ho demanin, la despreocupació de tallar branques aquí y allá sens método ni coneixement de lo que l' arbre pot resistir y desitja; d' aquí prové una decadencia tal en l' arbre que necessita alguns anys pera posarse en estat de sanitat normal. L' adob que dona mes resultat, es el fem animal en el seu mes bon estat d' aplicació y distribuir sota cada arbre segons la seva grandor y cada dos anys, sis ó vuit kilos de la fórmula següent: Cendra; sulfat de ferro;

ells els qui contingueren en sos deguts limits la tranquila subordinació dels inferiors als superiors y la unió dels iguals entre sí? ¿Quij sinó'ls Gremis fomentaren la classe mitja, verdadera pedra angular sobre la que descansan les Societats?—Molts anys disfrutaren nostres majors els beneficis de la pau social, degut especialment á l' existència dels Gremis y avuy per avuy tornariem á disfrutarla, si fossin aqueixos els veraders inspiradors de les idees y costums dels pobles, ja que tenint com teníen aquells per escut l' abnegació, la caritat y l' amor verament cristians y per penó l' unió y la pau, res podrien les idees socialistes y anarquistes avuy triomfants, que tantes maleses están fent y tantes víctimes causen.

Veyeu donchs, el primer y gran efecte benefich que la institució dels gremis informats del esperit religiós reporten á la societat, puig que contribuint á la solució del problema entre 'l capital y 'l treball venen destinats á salvarla d' un naufragi segú y portarla fins el por de salvació.

No menys poderosa y benéfica es l' influencia dels gremis envers l' agricultura y els agricultors. Diu el ja citat autor Hitze «que 'ls agricultors, per regla general son desconfiats y refractaris á tota reforma, enemichs per sistema de tot progrés y que desconeixen per complert els beneficis de la associació». Fins á cert punt tenim de regoneixer que te rahó dit autor, però havém de confessar qu' aixó es degut en gran part al isolament en que solen viurer els pagesos y á la poca protecció de l' agricultura per part dels Guberns.

Per medi dels Gremis se guareixen aytals mals puig que 's cuyden de demostrar els agremiats que mentres es fassi aqueixa constant y sistemática resistència als mes moderns avenços; mentres no adaptin en l' explotació tots els invents de la química aplicada á l' agricultura, no podrán sostenir competència ab l' industria grossa y anirán á caurer á les garres dels jueus. Com la unió es la forsa, els gremis son un excelent medi pera dirigirse als poders públichs en demanda de protecció y de que 's prenguin per l' Agricultura aquelles mides que 's considerin mes necessaries, essent mes probable evitarho quan ho demani una colectivitat que no individualment.

Els pagesos acomodats que han tingut la sort de rebre una instrucció mes esmerada, deuríen donar l' exemple, agremiantse tots, obrint el camí de les reformes als seus convehins, ajudantlos ab els seus concells y fins ab aussilis materials, ab lo que 's lograria que voluntaria y expontaniament s' anessen agremiant tots llurs arrendataris, parcers, masovers y treballadors que tinguessin, obtenint els uns y els altres els beneficis de l' agremiació.

Els gremis difundeixen també entre 'ls agricultors certs coneixements útils, ja per el conreu de les terres, recolecció de fruits, elaboració de vins, manipulació de màquines agrícoles, etc., etc. Els gremis estudien la situació y necessitats de la loca-

litat y comarca y medis pera remediaries. Son també un auxili poderós pera la organissació de societats de credit territorial que tants beneficis reporten á la classe pagesa, com únich medi apte per preservarnos els petits agricultors de les urpes de l' usura, evitantlos no poques penes, impedint que se vegin en la trista necessitat de vendre á qualsevol preu llurs fruits y terres y puguen adquirir diners quan els necessitin y donárlosli una destinació productiva quant els tinguin.

Els gremis podrían fer reviurer les antigues *botigues del blat* que existien al Deganat del Penadés y altres comarques de Catalunya y que venien á esser com diu un autor uns posits de carácter religiós que obtingueren vida próspera y floreixent en l' época de la existencia dels gremis. La *botiga* depenia del gremi y á la vegada que era un magatzém de grans, tenia el carácter en algunes comarques de societat de credit agrícola pels agremiats, institució que no ha pogut igualarse á cap altre que la ciencia moderna ha intentat establir, donchs que ni les Societats ni Banchs agrícoles que regula el vigent Codich de Comers, ni les que 'l Ministre d' Agricultura recomana en la seua circular de 20 d' Agost passat que s' estableixin, tenen punt de comparació, aixís en el seu funcionament com en els resultats y beneficis que en definitiva puguen obtenirse á les antigues *botigues de blat*.

Peró no páren aquí els efectes beneficiosos dels gremis envers l' Agricultura. Serveixen també per estrenger els llassos y les relacions d' agricultors de diferentes comarques, establint una ferma solidaritat d' interessos, un constant cambi d' idees, pera desvetllar l' entusiasme y l' estimul, per posar afició als avensós y amor al treball, ab lo que 's lograria que s' arrelés en el pagés un esperit nou, apartant l' antich esclussivisme y la desconfiansa, renaixent en cambi la noble resignació, l' amistat y el companyerisme entre la classe.

Ab la constitució dels gremis poden els agricultors disfrutar de les ventatjes de la grossa explotació, adquirint ab el capital comú tota classe de máquines agrícoles, articles de consúm, llevors, animals, adobs, edificant grans magatzéms y participant dels beneficis que resulten sempre de la compra al engrós. Podrien ferse oferiments agrícoles é industrials; s' utilisarfen millor les aigues; se facilitaria extraordinariament la venda dels productes; s' establirien industries que donguessin ocupació als treballadors durant l' hivern y se donaria sortida á molts fruits y despulles que avuy se perden sens deixar cap mena de benefici.

Els gremis son també una excelent base pera establir entre 'ls agremiats societats d' aussili marítim de segurs, com son caixes d' estalvis, pera malalts é invalids, segurs de la vida, segurs contra les pedregades, contra incendis, etc., evitant d'aqueixa manera esser explotats per altres societats, poguén els mateixos agremiats constituhirles y repartirse els beneficis.

Tal son donchs, els efectes beneficiosos que á la agricultura en general y als agricultors en particular, reportan els gremis vérament informats de l'esperit religiós que caracterisaven y distingíen á les antigues agremiacions.

Abans de donar fi á n' aquest mal compaginat treball, no puch menys de tributar les lloanses merescudes á la Cámara Agrícola Oficial del Vallés y á la Delegació de la mateixa de Caldes de Montbuy, perquè preocupantse com venen fent de la classe pagesa y de l' agricultura, é inspirat del esperit religiós de les antigues agremiacions y de les ensenyances de S. S. Lleó XIII, y baix el lema «Unió y pau» tants beneficis reporten y venen destinades encara á reportarne quisqun jorn mes y mes á l' agricultura y agricultors y de una manera especial als de la nostra comarca del Vallés, contribuhint á la vegada que á resoldre satisfactoriament el terrible conflicte social que tan de prop ens amenaça y que ja comensém á sentir sos terribles efectes, á la veritable regeneració de nostra desgraciada Patria.

FI.

ACCÉSSIT

concedit á

D. Joan Fontcuberta y Puigdomenech

*TEMA: Estudi del esperit religiós de les antigues agremiacions, y
sos efectes beneficiosos pera l' Agricultura.*

LEMA: Si l' un cau l' aguantará l' altre.

Segons opinió de graves autors, pot molt bé esser que l' origen dels gremis, fós una restauració de les antigues corporacions d' arts y oficis, de la época romana, si bé que en son príncipi, lo seu fi únich era lo esperitual, ó sia lo de procurar aprofitarse dels beneficis que'ls donave la Esglesia ab lo rós y la sepultura, si bé que en aixó se requería que 'ls associats fossen gent de un mateix ofici, á quals associacions se les nomenava Confrarias.

Mes tart, ó sia á principis del segle dotsé, comensá per afegir á sos estatuts la protecció del treball y après la defensa dels drets polítichs del individu. Era, se pot dir, la continuació de la mateixa Confraria, ab lo nóm de gremi, que inspirada en lo esperit relligiós y caritatiu que aprenía de la Esglesia, aixamplava sa influencia benefactora procurant lo benestar moral y material dels seus afiliats.

Moguts per els veritables resultats que donaven aytals, associacions, foren molts els oficis que se anaren agremiant en aqueixa forma, que benehía y aprobava la Esglesia, puig que lo esperit relligiós era'l que principalment dominava la rassa catalana de aquella época.

La protecció reyal vingué ben aviat á donar forsa á aytals agremiacions, essent dels primers lo gremi de agricultors, segons se despren del privilegi de *Pau y Treva* donat per lo rey En Pere 1.er en lo any 1200 que diu: «*Cavadors é lauradors*»,

pellicers, sastres, teixidors, é tots menestrals sots aquesta pau é seguretat, constituim y posám. Y perçó que totes les coses desus dites, major fermetat obtengan, jurám ab nostres propies mans é aquets sanchs quatre evangelis aixís com demunt es escrit, tenir é inviolablement observar.» (Cons de Catalunya, llibre X. tit VIII pl. 557.)

Degut á varies pragmátiques reyalis, entre elles les de en Jaume 1,er en 1257 y 1319, y de son fill en Pere 3.er en 1337, els gremis anaven creixent y perfeccionant-se, creant germandats pera'l socós dels malats, orfens y desvalguts, portats sempre de aquell esperit cristiá que reberen de sos passats, establint com unes petites colonies, ahont vivíen com de familia en estreta germanó, ocupant barris enters, á quins donaven el nóm del ofici agremiat, quals noms se conservan encare en moltes ciutats catalanes, tals com á Barcelona els carrers de Boters, Carders, Flassaders, etc.

Conforme al esperit de moralitat y de justicia que imformava tots els seus actes, eran públichs, á fi de evitar fraus, ó falsificació de cap mena.

Alguns dels oficis, tals com daguers, gerrers, moners, y altres, venían obligats á posar un sagell ó marca particular á totes les peces que acabaven qual marca els hi era donada per els *Consols* del gremi, en senyal de que estavan aprovats en els examens del seu art.

Moguis pel mateix esperit, ningun mestre podía admetrer en son taller á cap aprenent ni oficial de un altre taller, sens el consentiment del seu amo. No podía passar un aprenent á esser oficial, sens el certificat de aprovació de exámens, y 'l certificat de son mestre de no haver fet cap manquement.

Les reedors abants de procedir als examens, venían obligats á prestar jurament de ferlos bé y ab tota llealtat y á qual acte á fi de evitar parcialitats no podian tenir part activa ni passiva els mestres ni 'ls parents del examinat.

Tal era en resumen el esperit relligióis de les antigues agremiacions, en que 'l mestre estimava als seus treballadors y mirava pel seu bé y els treballadors respectavan al seu mestre y buscavan el seu profit. El comprador no era víctima del frau ni engany en les compres que feya, ni 'l venedor podia esser enganyat en les sues vendes, puig que á els mals pagadors, á més de no fiarsels rés, eran exposats á la vergonya pública.

Les societats de resistencia de avuy volen semblarse als antichs gremis, ab la diferencia, de que aquestos se unian per la forsa moral y la major part de aquelles ho fan per la forsa bruta, ahont no hi regna la caritat ni la justicia, sinó'l despotisme, com ho provan els seus desastrosos efectes.

Mo lts negan que la agricultura siga un art, més en aixó á mon entendre van molt

Superfosfat d'os; y Superfosfat mineral, tot en parts iguals. El seu punt de mira ha sigut sempre fer tots els medis possibles de no disgustar les oliveres y procurar que tinguin sempre elements nutritius ben assimilables.

Mencioném també un altre treball escrit rebut fa dos dies d' en Joseph Anglada y Piferrer, que conté consideracions molt apreciades.

Premi del Magnífich Ajuntament d' aquesta Vila, consistent en 50 pessetes, «al treballador pagés, vehí de la mateixa (ab preferència soci d' aquesta Delegació) que verbalment ó per escrit, essent preferit el que ho fassi de son puny y lletra, exposi millor les operacions que requereix el cultiu del cirerer, malalties que actualment tenen y manera de combátreles, demostrant á la vegada que hagi posat en práctica la seva teoria en son terror».

El Jurat ha concedit el premi á n' En Anton Burgada y Torruella, vehí d' aquesta Vila y soci de la Delegació quals explicacions donades, poden resumirse de la manera següent: Reconeix com á causes de la decadència que sofreix actualment aquesta classe d' arbre:

1.er Lo que vulgarment se'n diu terra cansada.

2.^{on} L' arbre degenerat, per la mala costum que hi ha entre 'ls pagesos de fer les plantacions avivant y fent creixer els rebrots dels mateixos arbres enmalaltits, ó be empeltant dit rebrot, y com que l' arrel está malalta naturalment l' empelt resulta malalt també.

y 3.er Que están atacats de les malalties anomenades criptogámiques.

Remey que pot posarse en práctica: Adobant la terra ab materies equivalents á les que s' emporta l' arbre.

Plantació nova importada d' altres terrenos ó be de llevar.

Pera destruir el pungó y la formiga, recomana pulverisacions ab una disolució de lisol del $\frac{1}{2}$ al 1 %, ab molta constancia.

Ha observat també que al arrencar les arrels del cirerer, son totes groguenques y 's despellen en rodó; pero no sab á que es degut, suposant siga algún insecte pel istil de la filoxera, y com que aixó hauria de ser objecte d' un estudi especial que ell no ha pogut fer per no tenir medis, rocomana se practiqui per la Delegació.

Com adob, diu que ho es excelent el guix. Tots aquets experiments els te fets en la seva pesa de terra del «Sauló» ó la «Crusella».

Premi del Rnt. Dr. don Joan Alemany, Pbre., Rector d' aquesta parroquia, consistent en 50 pessetes «al jove pagés, solter, feligrés d' aquesta parroquia que millor prova hagi donat d' amor filial, mantenint ab son treball manual á sos pares inhabils ó mare viuda, cuidantlos ab esmer y decencia ó en altre cas al

orfe de pares que mantingui á major nombre de germans seus de menor edat, proporcionantlosli bona y cristiana educació».

Ha sigut adjudicat á n' En Joaquím Fusté y Carbó, de 28 anys de edat, solter y feigrés d' aquesta parroquia. De les investigacions fetes per el Jurat resulta que está mantenint actualment á la seva mare y mantingué també á son pare fins l' any 1901 en que morí, després d' una malaltía que li produí un desequilibri cerebral, y degut á aixó moltes vegades desapareixía de casa seva, havent el sollicitant de buscarlo y averiguar son parader, donantse 'l cas que algunes vegades s' havia tingut de valer de la Guardia Civil y del Somatent. Prova tot aixó el cuydado esmerat que tenia y té ab sos pares, á qui mantenía ab son jornal de mosso de Can Pujol.

Premi de la Cámara Agrícola de Sabadell, consistent en una máquina de sulfatar, sistema perfeccionat, «al trevallador de la terra que demostrí tenir mes coneixements práctichs sobre l' origen, desenrotlló y curació del *mildiu*, essent preferit el qui demostrí haver aplicat personalment el sistema que sostingui com á medi de curació y obtingut bons resultats».

El sollicitant que 'l Jurat ha cregut mereixedor del premi, es el pagés Andreu Estrada y Vila, del poble de Mollet, qui va donar sobre 'l terreno les explicacions següents: Estudia en primer lloch la terra y segons ella planta 'l peu; en terres de primera calitat, planta *riparia-rupestri* ó *salonis-jegant* y en terres primes, calcárees ó mes secaneres planta *rupestris-lot*. Fa la plantada á *peu-ruch* sense adob de cap classe, esperant adobarla quant valleja la vinya, quina operació practica en el segon any. Empelta á tascó ab preferencia á tot altre, lo que procura ferho tot lo mes aproximad possible á n' el nú del serment á fi d' obtenir, com obté, la igualtat de la vinya y un número insignificant de falles.

Les varietats viníferes que ell adopta son: pel peu *salonis*, *riparia* y *aramon*, el *pansalet* ó *pansa rossa* y pel *rupestris-lot*, *sumoll*; si be també empelta *pansalet* sobre 'l peu *lot*, tenint en aquest cas de regular la producció, mitjantsant la poda, donchs que si aquesta operació 's fa com en les altres varietats carrega molt de fusta y poch fruit.

Fa 'l sulfat ab gran escrupulositat, disolvent separadament el sulfat de coure de la cals, que recomana sigui ben viva y pura, barrejant les dues materies: la cals sobre 'l sulfat, barrejantho bé mentres se fa, procurant quedi una disolució ben feta; si aquesta li sembla que no li ha quedat com cal, que ho coneix ab la transparencia del líquit, no li dol de llensarla abans d' exposarse á un fracás. La operació d' ensulfatar, la subjecta á les circumstancies climatològiques y no á dies fixos, essent la primera generalment en la segona quinzena de Maig y les demás segons les necessitats ho requereixin, que les comprén examinant detingudament la vinya y ab mol-

ta freqüència, servintli d'exemplars els ceps sumolls per ser els més propensos a agafar malura. No repara en ferho ab la freqüència que requereix, encare que siga ab vuit dies de diferència, perquè en més d'una ocasió s'ha salvat la cullita gracies a haver repetit l'ensulfat al cap de sis ó set dies. Degut a aquets cuydados, pogué obtenir en l'any 1904 en que 'l mildiu va comprometre la cullita de totes les vinyes del terme de Mollet, 237 quintás de raims en una pessa de terra de cabuda dues quarteres nou quartans.

Considera que provoca la invasió del mildiu aquelles humitats que produeixen el temps plujós, especialment aquelles ruixades en que darrera d'elles hi surt un sol fort. Se val per veurer els símptomes ó signos exteriors mes insignificants de la malaltia, d'un vidre d'aument de molta potencia, y quant s'apercebeix del mes petit senyal d'invasió, tot seguit practica l'ensulfatada ab preferència a tota altra feina, com va fer aquest any, inclós ab la del segar, tan apremiant com la primera. També indicá 'l seu procediment pera combatrer la clorosis, ó siga fent un forat per medi de la barrina en la soca del cep, ahont injecta una disolució de sulfat de ferro. Dedicá molta atenció y cuydados a la vinya, conseguint encare agüantar fins avuy ceps vells que están en molt bon estat de producció, apesar d'estar en terra grossa, adobantlos, calsantlos y cavantlos ab freqüència, demostrant que aquesta classe de cultiu es la seva especialitat.

Uu altre dels solicitants d'aquest premi, nomenat Pere Vernet, vehí de Sant Feliu de Codines, del qual fem menció solament, per haverse presentat també fora del termini de convocatoria, indica per escrit algunes observacions prácticques com son: que tenint alguns costats de la seva vinya apoderats de la *atracosis* hi aplicá una solució de 90 parts d'aigua per 10 d'acit sulfurich, untant ab aixó totes les ferides dels ceps desseguida de podats, repetint la operació al cap de 15 dies, tenint cuydado de no mullar els borrons. Dissolt el líquit per ensulfatar en la proporció de 30 unses de sulfat per 12 de calcs en una carga d'aigua, hi dona la primera ensulfatada a primers de Juny, la segona per Sant Joan y la tercera del 16 al 20 de Juliol. Fentho aixís, diu que obté molt bons resultats y que la seva vinya es l'admiració de tots els que la veuen.

Premi de la Càmara Agrícola Oficial del Vallés, consistent en una arada tipo *Sor*, «al pagés d'aquesta comarca que mostri un tros de terra, no inferior a una quartera, a la que se li hagin practicat els treballs culturals ab l'oportunitat y coneixement que 's requereix pera prepararla y disposarla pera rebre en bones condicions la sembra de blat».

S'ha adjudicat a n' En Joan Tura y Pedragosa, vehí de Mollet, qui fa les següents explicacions referents al tema:

El blat se pot sembrar darrera de diferents esplets; pero del que millors resultats s'obtenen es á rostoll de trepadella, aprofitant la primera sahó que 's presenta una vegada segada, pera donar al terreno una llaurada ab l' arada giratoria tot lo fonda possible. Si la sahó no es complerta, ó millor dit, quant se tem que ab la rella 's pot arrencar terra seca, aleshores no 's llaura tan fons, devánt del perill de fer malbé la terra per alguns anys. Quant se sembra el blat darrera de qualsevol esplet que no sigui cereal, igualment deu procurarse arrencar la terra tot seguit de tret l' esplet si les pluiges favoreixen. Deu llaurarse fons per la rahó de que quanta mes terra 's remou, mes se poden estendre les arrels del blat y s' alimenten mes bé, á la vegada que també aguanta mes la sahó. Durant l' istiu no s' han de practicar altres treballs que llaurades superficials ab la rella de tallant, pera mantenir el camp net d' herbes y pera que s' airegi be la capa de terra de damunt, y si no 's fa aixís, una vegada se 'n hagi donat una de fonda, se torna á portar á sobre la terra que ab la primera llaurada s' ha fet baixar al fons y que deu esser la que ha de alimentar al blat, puig que les arrels s' extenen á la que durant tot l' any ó anys anteriors ha permanescut á la superficie y per consegüent la més descansada; conté 'ls restos de la cullita última y es mes esponjosa y bona pera desenvoluparshi el blat. A primers d' Octubre, diu, si 'l temps es favorable, procura tenir la terra ben desterrassada, fenthi passar el rascle y si no ho es prou, l' aplanador.

En aquest estat espera 'l temps de la sembra, que verifica dintre del mes de Novembre, no fentho abans perquè ha observat que si sembra primerench surt orp al blat. Quant sembra darrera de les patates ó llegums, hi posa no mes 70 kilos de guano per cuartera que ell mateix se prepara, perquè ha experimentat, que la sembrada, si troba l' adob del esplet anterior, ab dita quantitat d' adob basta per haverhi bon blat si 'l temps acompanya; qual guano 'l compon de 27 kilos amoniach, 35 de superfosfat de calcs, 8 de cloruro potassich, y si coneix que la terra está desequilibrada augmenta l' amoniach ó superfosfat de sosa. No 's concreta per aixó á una fórmula determinada, sino que adquireix les primeres materies precisament pera fer el guano segons les necessitats de la terra.

Abans de sembrar, passa la llevor per una disolució de sulfat de coure feta al dos per cent, y el blat que 's fa servir pera llevor convé que sigui tot lo mes net possible, y es bo escullirlo del que mes bon aspecte ha tingut y ha donat l' espiga mes llarga.

Practica la sembra á *aixam* procurant distribuir la llevor tot lo mes be possible, rasclant y empostant tot seguit el terreno á fi de que la terra estigui lo suficientment apretada perquè la llevor pugui germinar prompte y els aucells no 's menjin els grans que quedarfen en descobert si no s' hi passés la post.

Seguint aquestes pràctiques, es de la manera que prepara el terreny pera la lleuor del blat, encara que enguany no li ha sigut possible seguirles per rahó de no haver plogut lo suficient pera poder arrencar les terres ab la anticipació deguda; pero de totes maneres ne te sis quarteres de disposades pera sembrarhi el blat, atemperantse en lo possible á les pràctiques exposades.

Reconeix moltes ventatjes á la sembra feta ab máquina, no solament per l' estalvi de lleuor, si no també per distribuirse millor el grà. Aquest any, aprofitant una oferta que se li ha fet, ensajará una maquineta, propia pels terrenos de petites proporcions, y en el cas de donarli resultat, se compromet á publicar tots els datos que reculli á ff de que tots els pagesos puguin aprofitarsen.

Premi del Foment de la Sericicultura Espanyola, consistent en 100 pessetes, «á qui millor desenrotlli el següent tema: «Inconuenients que resulten pera nostre país ab l' inmoderat afany de despoblar els boscos de Catalunya. Ventatjes que reportaría la seva repoblació per medi de les moreres com un dels arbres preferits, tenint en compte entre les seves varies condicions, la possibilitat de instaurar ab el temps el cultiu de la criansa del cuch de seda».

Unich tema del Certamen quin desenrotllo ha de ser escrit y en el que hi obten tres aspirants: un porta per lema: «Si la Química lograrse suplir á la planta, la tierra se convertiría en un vergel». Desenrotlla son autor el tema fent una acertada serie de consideracions entre la racional tallada dels boscos y l' inmoderat afany que en totes les regions d' Espanya y especiaimnt Catalunya s' ha procedit á despoblarlos per complert, deduint que les verdaderes causes son la ignorancia y l' egoisme; indica l' influencia del arbrat en les condicions climatològiques y meteorològiques d' un país essent el regulador de les mateixes. Fa dependrer el pervindre de la agricultura de la cria d' animals, necessitantse per aixó arbres, y que tractantse de repoblar els boscos, deu buscarse l' especie arbórea que no sols s' acomodi millor á les condicions del país, sino que sigui lo mes productiva possible, essent moltes les regions de Catalunya en que 'i pagés podría dedicarse á la cria del cuch de seda en bones condicions, sens que resultés en detriment dels cultius que avuy se practiquen, ans be vindría á ser senzillament nua renda que podría reforzar cada any el petit capital de que encara pochs pagesos poden disposar. No pot recomanarse, diu, industria mes productiva que tinga per base la repoblació dels boscos que la cria del cuch de seda; sino que s' ha de pensar en la classe d' arbres que per la seva fulla pugan servirli d' aliment; en les comarques fredes no hi ha que pensar en la cria del cuch al aire lliure y per lo tant no hi cap altra cria que l' *Bombyx mori* alimentat ab fulles de morera ab ses distintes varietats. Proposa com á medi mes senzill y práctic pera aumentar la plantació de la morera y tenir en poch temps una

abundant quantitat de fulla pera la cria del cuchi, el de tancar les heretats ab aquesta classe d'arbres en substitució al ars, esbarzer y etzevara. Que si be el *Bombyx-mori* exigeix molt cuidado en els diferents períodes de la seva vida, s'ha de tenir en compte que moltes de les malalties á que está subjecte, poden atribuirse á defectes en la alimentació, y que precisament aquestes malalties varen determinar l'ensaij de la cria d'altres classes de cuchi, capassos de produir seda y de viurer al aire lliure en les nostres latituts, considerant com á molt favorables els ensaijs que 's practiquessin ab l'*Attacus-damamai* y el *Peruyí* ja que aquesta classe de cuchi resisteix perfectament nostres frets y viu ab preferencia en els rourers, sens que desmereixi en molt la qualitat de la seda que produeix. Es natural que may podrá obtenirse en igual proporció, la mateixa quantitat de seda que criantlos á cubert; pero d'aquesta manera podria implantarse mes facilmente la cria de que 's tracta, perquè no exigeix tants cuidados y podria introduirse desseguida en les rouredes que encare existeixen, constituhint un exemple de facil imitació.

Aquest treball está escrit ab soltura y son autor sembla estar ben compenetrat de les idees que desenrotlla, demostrant coneixer be el tema, donades les explicacions expontánies que estampa de cullita propia. Se li ha adjudicat el premi.

S'ha concedit un accésit á un altre treball sobre aquest tema y que porta per lema: «Podria esser la terra un paradís y esdevé infern per la passió dels homens». Es un treball de moltes cites de diferents autors, que revela en qui 'l presenta una vasta ilustració, donchs ademés fa una serie de consideracions dignes de ser ateses y exposa una munió d'idees també atendibles.

Un segón accésit s'ha concedit á un altre treball que te per lema: «Per be de l'Agricultura y de la Industria»: treball sumament recopilat, en el que s'exposen totes les faces del tema, pero tractantlo d'una manera molt superficial y telegráfica.

Aquest es el veredicte que 'l Jurat ha cregut debia ferse entre 'ls sollicitants als temes abans indicats, agraphint á tots quants han pres part en aquest acte, per haver contribuít aixís als bons resultats del mateix.

Procurém, donchs, particularment y en comunitat contribuir en quant se pugui al millorament de la societat, y no creguéu que per ilustrarse sjgui necessari cursar una carrera literaria: un pagés com á pagés, pot ser mes sabi y mes util que un advocat, un metje ó qualsevol altre titol academich. La verdadera ilustració ha de consistir en el major perfeccionament possible de cada hu en les materies de la seva professió; en l'ordre de coses á que dedica les seves activitats. Avuy, desgraciadament, impera la rutina en tots els ordres y d'un modo especial en la classe agrícola, creyent per altra part equivocadament que la ilustració ha de dirigirse al coneixement dels drets individuals y demés atributs de la vida política, escoltant

embadalits y aplaudint xardorosament á aquell que coneixent nostra flaca ens ompla 'l cap d' ideals exaltats senyalant el camí de la revolució com únic que 'ns ha de portar el benestar, logrant solament arrastrar á les masses al fi de les seves conveniencies particulars. Per lo tant, ens hem de convenvencer de que no s' ha de buscar el progrés per la violencia; tenim d' avensar pas á pas en el camí de nostra ilustració, y mitjantsant l' esfors colectiu, logrerém per medi de una continuada evolució, un pervindre millor que 'l present; pero tenint sempre en compte que la primera necessitat de la societat, la condició essencial de la seva existencia, es la moralitat, y aquesta está en relació directa ab el grau de civilisació dels pobles. Instruimnos y eduquemnos, que la llibertat y el progrés aixís s' alcansen. Hem dit.

Avelí XALABARDER.

Federació Agrícola Catalana

Un centenar de representants de societats adherides á la Federació, van acndir á la reunió primera de la temporada present.

Don Ignasi Girona feu una suscinta ressenya dels treballs efectuats per la Junta durant les vacances d'estiu y després expicá l'objecte de la convocatoria, consistent en posarse d'acort respecte als Tractats de Comers.

Feu us de la paraula don Gayetá Fontrodona, del Centre Agricol del Penadés, afirmant que no es antilegal la conducta del Govern en la qüestió dels Tractats.

Además devém agrairli la celebració del Tractat ab Suissa, per lo que favoreix la exportació de vins.

Contestá'l senyor Girona que la segona columna del Aranzel deu ser una garantia de tots els interessos. Si no hi ha seguretat en conservar aquesta segona columna, ni la industria, ni l'agricultura poden desenrotllarse.

El senyor Vidal de Llobatera afirmá que el tractat ab Suissa pot beneficiar á la viticultura, pero es la ruína dels surers.

El senyor Zulueta: Devant de les nacions estrangeres no'ns perjudica que les tarifes sien molt protectores de la industria, ja que en el regateig poden rebaixarse.

Calificá de ruinós el projectat Tractat de Alemania y d'impossible'l d'Argentina y altres. No podém, donchs, marxar d'acort ab els agricultors de Llevant quan demanen tractats á tota costa.

De totes maneres, la modificació de tarifes té de ser cosa del Parlament. Sempre és més garantia'l Parlament que un ministre.

Els senyors Maristany (don Pere Grau), marqués de Camps y Raventós defensen la necessitat de portar les rebaixes al Parlament.

El senyor Fontrodona insisteix en sos punts de vista, fent varies observacions els senyors Alegret, Vidiella, Fontanals, Torras y Pascual y altres, no arribantse á una total uniformitat de criteri.

La discussió es un tant viva en alguns moments, acordantse, per fi, formular y circular en les societats adherides un qüestionari que serveixi pera aclarir alguns punts en una reunió vinenta y enviar un telegrama demanant que's porti al Parlament el Tractat ab Suïssa, abans del dia 20 en que deu ser ratificat.

CRÓNICA

El dia 19 del passat mes, va morir el nostre apreciable amic de Caldes don Joseph Torras y Augé, persona dotada de bons sentiments y que havía treballat molt per la nostra Associació.

Actualment era Vis-president de la Delegació; també desempenyava el carrech de regidor y altres, desvetllantse sempre per tot lo que fos beneficiós.

Demaném als nostres lectors una oració pel finat.

La Cámara Oficial de Comers de Sant Feliu de Guixols ens dona compte de la reunió magna tinguda á Girona el dia 21 del passat en la que, entre altres acorts se va pendre el demanar en els futurs tractats de comers, la reducció á sa tercera part dels drets que adeuten els nostres taps en les Duanes estrangeres.

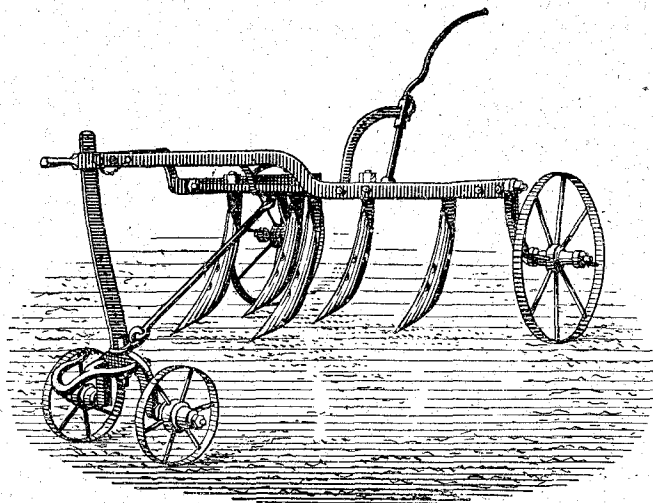
Nou confrare.—La Cámara Agrícola del Baix Llobregat ha publicat el primer número de llur *Revista* que tant per son fondo com per sa forma sembla germana bessona de la nostra. No cal dir quant ens alegrém de llur aparició, que temps ha esperavem, y ja saben els bons y estimats companys que allí tením que 'ns tenen á llur disposició per treballar junts per l' engrandiment y prosperitat de l'Agricultura.

Han tornat de Fransa els comissionats per aquesta Cámara pera anar á fer compres de bestiar porquí. El bestiar tardará alguns dies eu ser aquí y ja s' avisará oportunament.

Lo que podém avensar als nostres lectors es que segons parer dels comissionats s' han pogut fer molt bones compres. El número vinent de la *REVISTA* contindrà noticia detallada d' aquesta materia.

Maurici Bouplange, germans

Carrer de Manlleu n.º 28.—VICH.

Máquinas perfeccionades pera l'agricultura venudes á prova y pagables solament després de estarne satisfet el comprador. Arades de varies classes, Extirpadores, Rasclés, Desterrósadós, Cavadures, Dalladores, Segadores-Gabelladores-Segadores-Lligadores, Batadores, Ventadores, Molins pera fer á casa les farina. des. etc. etc.

PREUS ECONÓMICHS

Venda ó lloguer.—Casa de pagés en bon estat, ab quatre cuarteres de sembradura. Aprop de poblat. Se ven ó's lloga la casa sola.

Tractes directes. No s'admeten agents.—Dirigirse á la Secretaria de la Cámara.

ELS ARQUITECTES

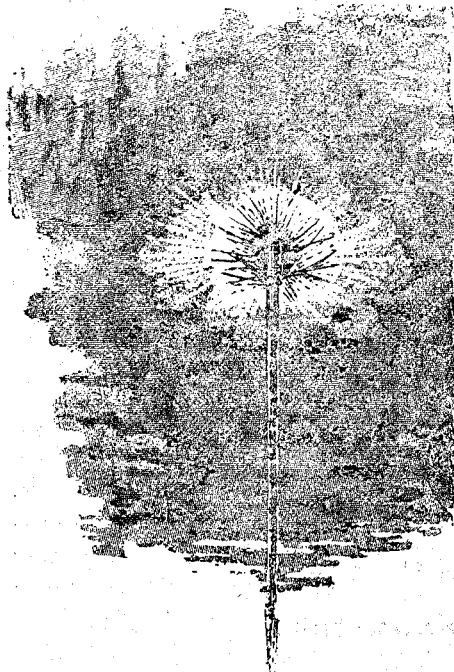
Joseph M.^A y Antoni de Falguera

han traslladat son despatx y taller á la

Rambla Catalunya, 42, 2.^{on}-Barcelona

LA FRANÇAISE

Cohet para-pedra, molt poderós!

Model adoptat per el Govern Italià y per els Sindicats Agrícols de Fransa y Italia.

N.º 3 explosió a 500 metres d'altura

N.º 4 » a 700 » »

N.º 5 » a 900 » »

Inalterable. Conservació infinita. Desorganització instantànea de les tempestats mes violentes.

Pera l'adquisició, dirigir-se a la Societat **Unión Española de Explosivos**, calle de Villanueva, núm. 11, Madrid; ó als seus representants de Provincies.

Fabricació per l' Establiment de pirotècnia: Aulagne et Cie a Monteux (Fransa).

Pera datos y Comunicació dels resultats, dirigir-se á D. Eugeni Germain a **Cardedeu** (Barcelona.)